

Tomas Tranströmer

Duben a ticho

Jaro se pustě prostírá.
Temně sametový příkop
se mi plazí po boku
a nezrcadlí nic.

To jediné, co svítí,
jsou žluté květiny.

Nesu se ve svém stínu
jak housle
v černém futrálu.

To jediné, co chci říct,
se třpytí z dosahu
jak stříbro
v zastavárně.